

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ

Установа културе

Београд, Коче Поповића 9/III

Број: 03-2727

Датум: 24.10.2022.

На основу члана 18. Закона о кинематографији, а у складу са Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе и решења Министарства културе и информисања број 119-01-168/2022-07 од 15.7.2022. године, Филмски центар Србије, Установа културе од националног значаја, расписао је и објавио у дневном листу *Вечерње новости* дана 27. јула 2022. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2022. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова.

Рок за доставу пријава био је 27. август 2022. године.

Комисија, образована и именована решењем Министарства културе и информисања број 119-01-175/2022-03 дана 21.07.2022. у категорији Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова у саставу: Срђан Драгојевић, председник Комисије, Ђорђе Арамбашић, Иван Јовић, Милена Предић и Недељко Ковачић, чланови, допела је дана 19. октобра, 2022. године

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ О ИЗБОРУ ПРОЈЕКТА ПО КОНКУРСУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ И СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У КИНЕМАТОГРАФИЈИ ЗА 2022. ГОДИНУ У КАТЕГОРИЈИ СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОИЗВОДЊЕ ДОМАЋИХ КРАТКОМЕТРАЖНИХ ИГРАНИХ ФИЛМОВА

На конкурс је пријављено укупно 18 (осамнаест) пројеката.

На првом састанку Конкурсне комисије, одржаном 2. септембра. године, за председника је изабран Срђан Драгојевић и договорено је да сви чланови Комисије до наредног састанка прочитају комплетну документацију свих пријављених пројеката након чега ће на другом састанку Комисије заједнички анализирати сваки пројекат у контексту критеријума који су прописани Законом о кинематографији и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе.

На другом састанку, одржаном 27. септембра 2022. године након што је утврђено да су до тог тренутка сви чланови Комисије прочитали комплетну документацију 18 (осамнаест) пријављених пројеката, уследила је заједничка анализа сваког пројекта са становишта критеријума из члана 18. Закона о кинематографији и члана 3. Уредбе о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе. Након заједничке анализе свих пријављених пројеката, конкурсна комисија је једногласно донела одлуку да 3 (три) пројекта у највећој мери испуњавају прописане критеријуме за избор пројекта и руководећи се расположивим средствима за ову конкурсну категорију и исте предложила за финансијску подршку:

На трећем састанку Комисије одржаном 19. октобра 2022, Комисија је након већања и финалног усаглашавања ставова, одлучила да предложи 3 (три) пројекта за суфинансирање.

Пројекти које комисија предлаже за подршку:

Пројекти које комисија предлаже за подршку:

СТАНИЦА

Редитељ: Данило Лучић

Продуцентска кућа: MIR MEDIA GROUP

Предложени износ: 1.470.280 РСД

Станица је прича о раднику на бензинској пумпи који се носи са последицама својих личних поступака генеришући тиме пут ка егзистенцијалним напорима да преиспитује моралне вредности мериокритетског система друштва.

Сценарио има јасно дефинисан заплет, добро карактерисане ликове, неминован сукоб као и разрешење које вешто кореспондира наративној форми кратког играног филма. Поред тога, аутор сценарија потписујући се и као редитељ пружа прецизне референце, спретно комбинује ликове у наратив и рационализује причу у продукционо-изводљив оквир. Иако је видно присутна ангажованост редитеља кроз интеграцију појединца у друштво и кроз испитивање мотива за лични напредак и класну миграцију, он би се додатно могао појачати епилогом где би главни лик постао део високе структуре, али не у нужном 'хепиенду' већ више сугестијом остварених амбиција.

Овај оригиналан сценарио на аутентичан начин покушава да одговори на изазове времена у коме живимо, и на иновативан начин пружа потребан оптимизам. Због свега наведеног комисија се сложила да препоручи овај пројекат у целокупном траженом износу.

МОЖДА ПОСЛЕ

Редитељ: Дамјан Радовановић

Продуцентска кућа: КАРАНТИН

Предложени износ: 3.313.720 РСД

Можда после је прича о девојци која, након што схвати да је трудна, одлази у мало место где покушава да схвати шта у ствари жели од живота.

Ово је свакако један пројекат који се истакао као јасан и језгровит, и који нам скреће пажњу на битну тему страха од сазревања. Ова једноставна прича о преломном тренутку у животу једне младе особе обилује вербалним и визуелним експликацијама кроз веома темељан приступ, и изузета је од вишка претенциозности да кокетира са фестивалским аудиторијумом. Сценарио овог филма показује зрелост у обради тематике који је ефектно драматуршки уоквирен у датој форми.

Читав пројекат приложеном документацијом осим што оставља високо професионални утисак, такође прецизно дефинише и стилски обједињује јединствене намере аутора. Иако екипа филма веома експлицитно напомиње да намерава да филм забележи на филмској траци, комисија није уверена да је то императив за извесност овог пројекта.

Закључак комисије је да ће овакав пројекат скренути пажњу на егзистенцијалне дилеме младих и да заслужује да буде препоручен за подршку Филмског Центра Србије .

ГЕНЕРАЦИЈА

Редитељ: Ђорђе Војводић

Продуцентска кућа: VIBERCHE PRODUCTIONS

Предложени износ: 2.596.000 РСД

"Генерација" је краткометражни играни филм о групи пријатеља из средње школе који користе годишњицу матуре као повод да побегну у прошлост и остваре давно задато интимно обећање које ће их одвести у нежељеном правцу самоспознаје где се емоције претварају у трауму.

Кроз једноставну и универзалну драмску ситуацију као што је генерацијско окупљање некадашњих школских пријатеља, аутори вешто граде психолошку и сексуалну драму у овој занимљивој причи о Миленијалцима коју треба да изнесе профилисана глумачка екипа.

У том смислу, филм парира таласу савремених индие и ТВ драма о емотивним и еротским кризама нових генерација модерних младих људи растрзаних између адолесцентских идеала и разочарања у своје реализације у свету одраслих.

Добро разрађене редитељска експликација и визуелне референце, као и посвећеност продуцента који је кроз поновну пријаву уважио замерке претходне комисије, одају утисак пажљиво припремљеног пројекта ког Комисија препоручује за подршку Филмског центра Србије.

Пројекти које комисија не предлаже за подршку:

ДИРЉИВА ПЛАНЕТА

Редитељ: Лука Папић

Продукција: RANČ PRODUCTION

"Дирљива планета" је кратки играни филм који покушава да дочара комични вртлог емоција збуњеног главног јунака чији је живот на професионалној и емотивној прекретници. Аутор је кроз ову причу покушао да прикаже постепени губитак граница између реалности и фикције, интернета и живота, осећања и "мемова", депресије, заљубљености и опсесије.

С једне стране, редитељ је понудио веома разрађене редитељску експликацију и визуелне референце који указују на потенцијално занимљив третман ове актуелне "миленијумске" теме кроз модерну форму, која укључује коришћење *voiceover-a*, кратких интернет форми и натуршчика у главним улогама, те би овај помало експериментални приступ могао дати занимљив филмски резултат у *art house* домену. Такође, приметно је да су аутор и продукција у овој поновљењој пријави усвојили замерке претходне комисије код које су били у ужем избору, што је за похвалу.

Међутим, на нивоу сценарија приметан је свеопшти некохерентан третман свих наведених елемената и мотива тако да остаје утисак мањка специфично суженог фокуса какав краткометражни филм захтева, односно да аутор неселективним приступом барата материјалом довољним за много ширу причу. У том смислу, препорука Комисије односила би се на додатни рад на сценарију у погледу његовог фокусирања на проседе кратког филма, или пак расписивање у формат целовечерњег филма где би поменути елементи и мотиви били темељније обрађени. У сваком случају, Комисија је и овог пута узела "Дирљиву планету" у уже разматрање, што упућује на потенцијални квалитет и занимљивост овог пројекта, тако да је општа препорука да се пројекат разради даље и покуша поново на неком од следећих конкурса.

ИМАГИНАРНИ БРОЈЕВИ

Редитељ: Јелица Јеринић

Продукција: THIS AND THAT

Сценарио за филм „Имагинарни бројеви“ доноси причу о девојчици која са оцем путује на своје прво републичко такмичење из математике. У мору ишчашења, деформација и патологија које дефинишу интересовања младих аутора данас, ова најпре уравнотежена и цивилизована приповест представља праву реткост.

Разматрајући пројекат, комисија је апсолутно препознала душтвену потребу и важност наратива који се бави проблемима породичне и родне динамике у контексту наслеђа периода транзиције, делимично испричаног из визуре женског лика. Поготово имајући у виду тематику која оправдава, охрабрује и подстиче девојчице на одабир природних наука које су традиционално, поготово у патријархалном окружењу руралне Србије, намењене и предвиђене за мушку децу.

Ипак, намера ауторке да „реалистично прикаже необични свет математичких такмичења“ као и да исцрта „средину која је женама и сиромашним ђацима омогућила да изграде каријеру у науци“ једноставно није остварена кроз дати наратив, у коме се у контексту кратке форме, превише времена троши на памфлетске или процедуралне сцене.

Било би корисно размотрити неке базичне измене у наративу којима би се сценарио лишио тренутне предекларативности, јер би једна оваква једноставна, људска и понајвише здрава прича испричана из, за наше поднебље запостављене и скрајнуте визуре женског детета, свакако дала драгоцен допринос домаћој кинематографији.

АНТИХЕРОЈ

Редитељка: Владимир Ђорђевић-Влада

Продукција: НГ ТИМ ПРОДУКЦИЈА

Антихерој је филм који обрађује тему посттрауматског стресног синдрома након повратка из рата. Тема је због искустава колективне трауме коју смо на овим просторима прошли релевантна. Ипак, начин на који је обрађена превазилази могућности кратке форме – кроз преобимно елаборирање свих стања јунака кроз дијалоге, покушај да се кроз више локација обухвати атмосфера места у ком се радња догађа и сл. Стиче се утисак да је причи потребно наративно згушњавање – већа психолошка концентрација на једног лика кроз чију ће се доминантну тачку гледишта изнети читава прича.

Потребно је и веће владање темом и додатно истраживање психолошких последица описане трауме – која се најчешће манифестује потискивањем и немогућношћу комуницирања својих психолошких стања са најближима, а не широком елаборацијом тих стања у дијалозима. То је могуће уколико се на располагању има више времена за развој лика – овако се ликови исувише брзо и неуубедљиво отварају.

У постојећој форми наратив је, као и стање главног јунака – превише разводњен и драматуршки разбијен и сценарио би неупоредиво добио на квалитету опредељивањем ка свођењу изражајних средстава и драматуршкој економији која је својственија краткој форми. Уколико се инсистира на оваквом драматуршком моделу мишљења смо да комплексност односа међу ликовима као и сложеност стања ликових захтевају више изражајног простора те да би форма дугометражног филма била у овом случају примеренија.

ИСКУПЉЕЊЕ

Редитељ: Мијат Цмиљанић

Продуцентска кућа: WAVE FORM 10

"Искупљење" је краткометражна драма са елементима трилера о сликару који покушава да, жртвујући свој живот, помogne својој кћерки.

Дефинисан од стране аутора као "спој жанровске приче и ауторске идеје која се налази у подтексту наратива", "Искупљење", упркос интересантној полазној основи, не успева, на жалост, да испрати до краја ни жанровску причу нити да експлицира сасвим своју ауторску идеју.

Сценарио није до краја разрађен у погледу мотивације ликова и њихових међусобних односа и углавном се исцрпљује у опису визуелних атракција које нису оправдане и претходно драматуршки припремљене. Такође, недовољне разрађене редитељска и продуцентска експликација, као и штуре визуелне референце, не доприносе бољем утиску о целокупности пријаве, тако да пројекат делује више као скица за могућу реализацију него темељно спремљен филм. Бонус чини предложена занимљива глумачка екипа која би се окупила око овог пројекта, али Комисија сматра да је потребан додатни рад како на сценарију тако и на редитељском третману приче и, у чисто техничком смислу, препоручује уредније сложену пријаву за неко евентуално будуће поновно пријављивање на конкурс.

ШОЉА

Редитељ: Драган Живановић

Продукција: ITV STUDIO A

Филм *Шоља* прича је о усамљености и стога почива на релевантној теми која заокупља пажњу у времену отуђености. Сагледана кроз лик старог господина који има свој уобичајени ритуал испијања кафе у оближњој кафани – тема делује блиско и емпатијски препознатљиво. Прича има потенцијал меланхоличне драме у којој је све речено у подтексту, у атмосфери и емпатији изграђеној према главном лику. Неопходан је даљи рад на сценарију и на изградњи убедљивијег света главног јунака, који је у овој верзији готово у потпуности „оспољен“.

Сценарио је потребно разрадити у правцу дубљег сагледавања самог феномена усамљености главног лика. За то је потребно одмакнути се од литерарног предлошка и убедљивије га превести у средства филмског језика. На плану драматургије требало би додати извесну драмску тежину лику главног јунака, или одвести његов лик у правцу снажније стилизације уколико се жели направити отклон од реалистичног проседеа. Требало би свакако јасније или пак креативније дефинисати однос споредних ликова према главном, јер би изградња тих односа могла допринети динамичности наратива. Сама прича би много добила превазилажењем конвенционалних решења и општих места у грађењу атмосфере, одмицањем од очекиване стилизације присутне у опису простора у ком се радња догађа и сл. Усамљеност је тематско-мотивски захтеван феномен – стога је потребно више посвећености раду на сценарију у циљу снажније изградње ликова и атмосфере самог филма.

МОЈЕ ЦАРСТВО ИСПОД

Редитељ: Душан Поповић

Продукција: УДРУЖЕЊЕ ЈЛ ПРОДУКЦИЈА

Прича о протагонисти који као отеловљење савести која га прогони због наговора на побачај види као претњу у облику девојчице замишљен је као психолошки трилер уз неминовне симболе и метафоре које треба да алудирају на 'теорију успомене и сећања'.

Проблем пројекта осим недовољно дефинисане теме због чега и нагиње ка претежно експерименталној форми, је недовољно разрађена драмска структура, из чега произилазе и слабе карактеризације ликова, и њихова једнодимензионалност. Осим што не можемо да истакнемо аутентичност садржаја, третман редитеља не уводи ни довољно стилске иновативности као врсте компензације за оригиналност у приступу жанру, стога саветујемо визуелно слојевитији редитељски приступ као међукорак. Аутор такође наглашава да жели да се бави 'демистификацијом подсвесног' кроз претежно нелинеарни поступак али не образлаже то на довољно уверљив начин. Недостају нам драмске ситуације које би погодиле чвршћем везивању за главног протагонисту а утисак при читању сценарија је да обилује детаљима и коментарима који не доприносе развоју приче.

У прилог томе и недовољно разјашњен буџет филма није оставио утисак темељно елаборираног припремног поступка због чега комисија предлаже аутору да драматуршки учврсти сценарио и покуша да резонује ликове у убедљив ако не на мотивисан облик који би помогао читаоцу да се саживи са главним јунаком.

СУНЦЕ НА МИШИЋЕ

Редитељ: Милица Стојановић

Продукција: ТАЛАС ФИЛМ

„Сунце на мишиће“, допадљива, топла прича о мукама тинејџерских „љубави“ у време НАТО бомбардовања, један је од два пројекта којима је тим иза ауторке Милице Стојанов конкурисао на фонду за суфинансирање кратких играних филмова. Оба пројекта показују потенцијал и верзираност екипе на пољу драматургије кратке игре форме.

Формално, „Сунце на мишиће“ доноси могућност иновације на пољу филмској гезика, нудећи згодну комбинацију документарног и играног филмског рода. Назначена креативна употреба архивског материјала, која погодује доживљају аутентичног искуства, успоставила би један интересантан баланс између естетике документарног реализма и стилизације субјективног доживљаја који доноси играна структура. Највећи проблем предложеног пројекта је на тематском нивоу – иако универзална, прича представља нешто што је већ виђано у домаћој кинематографији.

Такође, ауторка посеже за "безбедним" решењима на ивици стереотипа и не допушта себи да прикаже заостреније односе међу становницима зграде/склоништа и читав дијапазон бизарних реакција и понашања у таквим околностима.

Комисија није имала веће замерке на предату документацију - пројекат је несумњиво заокружен и изводљив, али нажалост у конкуренцији са пројектима који покрећу актуелна питања позиције појединца у савременом друштву, филм „Сунце на мишиће“ није наишао на подршку комисије.

NATURE BOY

Редитељка: Милица Стојанов

Продукција: ТАЛАС ФИЛМ

"Nature boy" је сценарио који има много разлога да, у унапређеном облику, озбиљно конкурише за средства ФЦС-а. За сада је сценарио само "кроки" али такав да обећава много тога али, за сада, пружа релативно мало. Одрастао зависник и мали дечак мађарске националности који не разумеју један другог али развијају топао и пријатељски однос, свакако је права посланица за вештог редитеља. Ст. Винцент 2014 и Палмер 2021 су свакако филмови који би Ауторки могли да пруже занимљиве перспективе пред писање нове верзије сценарија. Наравно, ауторка мора бити свесна да деца од три године не могу да глуме - способност детета да задовољи све критеријуме филмског

снимања и сарадњес креће негде од пете године. У том смислу, дечак може бити и занимљивији, елабориранији карактер, протагониста филма колико и главни јунак приче. Са интересовањем очекујемо нову верзију сценарија у следећем конкурсном року.

СВЕТА НЕДЕЉА

Редитељ: Горана Јовановић

Продукција: БАРЕ

"Света недеља" није кратки играни, већ пре свега кратки експериментални филм – адаптација песме "Света Недеља и други" (1977) Милана Милишића, смештена у недефинисане просторе садашњег времена. Уз рецитовање Милишићеве поезије кроз voiceover мистериозног радио програма, Ауторка пред гледаоцем смењује дугачак низ зачудних и поетичних призора, покушавајући да изнађе смисао и релевантност између редова, у односу вербалне и визуелне наративе чији се однос креће од илустрације, преко контрапункта до слободне асоцијације.

Комисија препознаје значај потребе за оваквом врстом филма, која последњих година није довољно заступљена у домаћој продукцији и зато сматра овај пројекат вредним даље пажње. Међутим, постоји продукциони проблем реализације у оквиру буџета и физичког распона кратког филма (пре свега у броју локација и актера) како би крајњи резултат испао не само професионалан већ и филмски-визуелно занимљив. Такође, за неку будућу реевалуацију овог пројекта препоручује се свакако додатна разрада будући да, за филм који претендује да би се веома ослањао на визуелност, "Света Недеља" има доста штуру редитељску експликацију као и недостатак адекватних визуелних референци.

БОРОВНИЦЕ

Редитељ: Исидора Веселиновић

Продукција: Sense production

Главни протагониста у сценарију *Боровнице* је отац и супруг који бива испровоциран поступком пијанца на јавном месту, те преузимајући улогу праведника прелази границе људскости иживљавајући се над њим.

Редитељка објашњава своју мотивацију да се бави овом тематиком кроз посредно искуство, износећи нам потребу да истражује друштвено-морална оправдања за агресију која се јавља али која су у читању изостала. По свему написаном ова прича не надилази оквир једне мрачне епизоде из живота која је можда тек на путу да испитује социјално-психолошке разлоге оваквог преображења.

Свакако је намера комисије да похвали ову идеју, и да укаже на потенцијал за стварање шире слике контекста друштва у коме се ангажује ауторка да овакве поступке критички експонира, због чега се овај пројекат нашао у најужем избору за препоруку.

Ипак, још једна од замерки била и аутентичност теме обзиром да смо са сличним наративом упознати у серијалу 'Пад', па остаје упитно да ли овај сценарио може да одоли трајању кратког филма или је можда на ауторима да размисле о ширем формату.

ГЛАМУР

Редитељ: Страхиња Млађеновић

Продукција: СЕРВИА ФИЛМ

Редитељска и продуцентска експликација за кратки филм „Гламур“ гарантује разматрање актуелних проблема савременог друштва назначених кроз добро успостављене одреднице - трансформација перцепције филма, деконструкција чина гледања, лажни сјај индустрије забаве, дисекција филмске магије, глобално изумирање биоскопа...Иако гађају право у центар модерног духовног и културног дисбаланса, наведене тезе и премисе факат не произилазе из сценарија, већ остају на нивоу лепих жеља аутора, никада прочитаних од стране потенцијалне публике.

Осмишљен по мотивима приче Томаса Лиготија, сценарио за филм „Гламур“ има прилику да кроз жанровску синтаксу проговори и о важним елементима културног и политичког живота савременог друштва, како глобалног, тако и локалног, све са својим домаћим специфичностима - мултиплекси у тржним центрима; затворени, срушени биоскопи; деструктивни нови урбанизам и осиноост структура власти. Међутим, у тренутном облику пројекат нуди само препознатљив жанровски образац хорор филма чији ће опсег комуникације бити сведен на мали круг фанова хорор субкултуре.

Будући да је велики корак већ направљен и да су права на адаптацију остварена, била би права штета пропустити прилику и не направити кратак филм који би превазилазећи директну адаптацију прокоментарисао и дух времена у коме настаје.

СЕДАМ СОБА

Редитељ: Милош Ђукелић

Продукција: RED PRODUCTION

"Седам соба" је био један од пројеката који су привукли пажњу комисије. Општа сагласност свих чланова јесте да је ово потенцијални филмски материјал који завређује даљи развој и макар још једну "руку" сценарија.

Осовне замерке почивају на два плана - ауторском и формално правном. Реч је о следећем: Адаптација Буцатијеве приче "Седам спратова" је превише верна оригиналу, приповетци из 1966. године а продуцент није обезбедио ауторска права од Фондације Буцатија, с обзиром да прича још нема статус "public domain". Уго Томази је 1967 екранизовао ову причу и прибегао друштвеној сатири са елементима комедије. Сличан приступ предлажемо и ауторима овог сценарија, као и јасно утемељење у две године Короне које су потресле свет. На тај начин, потенцијални филм би добио и на друштвеној релевантности. Истовремено, аутори би, одвојивши се довољно од оригинала, могли да потпишу сценарио "по мотивима" и избегну неспоран проблем ауторских права.

Такође, препорука Ауторима је да поведу рачуна о елементарној писмености сценарија, како би задовољавао професионалне критеријуме. Карактер не може да "досадно стоји" (у сивој јакни) да наведемо један од недопустивих језичких формулација.

ДОДИР МОЈЕ КОЖЕ

Редитељ: Алексеј Губеринић

Продуцентска кућа: TRIPOD PRODUCTION

Филм *Додир моје коже* приказује искуство особе која пролази пут самоспознајног карактера – од склоности ка ризичним и аутодеструктивним понашањима до оснаживања за личну промену. Сценарио захтева озбиљан рад на продубљивању теме и њеном прилагођавању потребама динамичности кратке филмске форме. Превише простора је дато драматуршкој акумулацији истих ефеката, а премало социјално-психолошкој мотивацији лика која би гледаоцу дала назнаку за узроке понашања главне јунакиње и тиме га емпатијски везала за њен лик.

Психолошка драма губи на динамичности кроз акумулирање приказа истоветних понашања главне јунакиње и за гледаоца остаје оспољена без могућности релевантног увида у узроке њеног актуелног стања. Преиспитујући сексуалност главне јунакиње, њена идентитетска питања, суочавајући је са траумама – наратив пропушта да дубље изгради њен и друге ликове. Некономичност уводног дијалога, неспретност у увођењу у причу, изневеравање очекивања у контексту везаности почетне сцене са остатком наратива – све то упућује на закључак да је потребно даље драматуршко бављење причом, те креативнија решења која ће допринети везивању гледаоца за јунакињину драму чинећи је садржајнијом, мотивисанијом и самим тим релевантнијом.

Закључујемо да би додавање овакве емоционалне вишеслојности појачало драмски набој читовог филма, јер се чини да сценарио пропушта да истражи главни проблем – а то су управо односи моћи у интимним везама и положај женског искуства у том контексту – што би од овакве тематике начинило један изузетно савремен и важан филмски увид.

МЕДУЗА

Редитељ: Лука Бурсаћ

Продукцијска кућа: MASHINA&ZEC

Пројекат „Медуза“, по сценарију Луке Бурсаћа, је пројекат на који је комисија обратила посебну пажњу превасходно због ранијег рада редитеља и сценаристе, једног од представника нове генерације талентованих редитеља, интересантне и оригиналне визуре и упечатљивог визуелног стила.

Редитељска и продуцентска експликација обећавају еротску психолошку драму испиричану кроз интимну исповест о човеку који покушава хедонизмом да превазиђе трауму раскида, што је увек актуелна тема способна да оствари комуникацију са широм публиком. Међутим, изнесене тезе се ипак не читају из предложеног сценарија. Поред препознатљивих цитата остварења поп културе сличних светоназора, пројекат тренутно више личи на стилску вежбу која би свакако одисала намераваном винтаге естетиком, али услед недостатка озбиљније анализе психологије главног јунака, заправо представља низ слободно повезаних еротских фантазија.

Комисија свакако уочава потенцијал филмског истраживања и визуализације маргинализованих интимних сусрета и препоручује аутору израду нове руке сценарија у коме би се примарно бавио карактеризацијом јунака, прецизним успостављањем његове мотивације и променама које доживљава кроз препуштање друштвено оспораваном чину, а секундарно његовим описом.

МИР У ГЛАВИ

Редитељ: Деан Радовановић

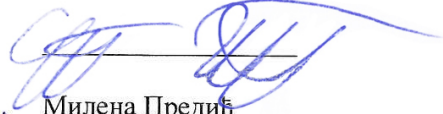
Продукцијска кућа: НУЛТА ТАЧКА

Један од пројеката који су сви чланови комисије издвојили и о њему дискутовали. Усаглашено мишљење јесте да је "Мир у глави" један од најзанимљивијих пројеката на овом конкурс, дистопијски SCI-FI какав је потребан нашој кинематографији али је на Ауторима да се одлуче - хоће ли од овога дугометражни или кратки играни филм? Уколико желе кратки филм, сценарио мора бити постављен на другачије основе, са ефектнијим преокретом ("twistom") на крају и лишен логореичне, непотребне, дијалогске елаборације, претежно суве и без имало хумора. Сетимо се да су неки од најбољих примера овог жанра "Северанце" и серијал "Black mirror" пуни духовите, мрачне сатире и ироније. Додатни проблем који комисија увиђа, поред трајања филма, јесте и објективан захтев за елаборираном сценографијом и специјални ефектима за које је, да би филм био на високим професионалним стандардима, потребан читав предвиђени буџет.

Ове ограде и бојазни важе и у случају да се Аутори одреде ка развоју дугометражног филма. Ипак, у овој категорији много је лакше доћи до буџета који би "подржао" захтеве жанра, јасно потенциране у сценарију.

Комисија Филмског центра Србије:

Срђан Драгојевић, председник Комисије

Милена Предић

Ђорђе Арамбашевић

Иван Јовић

Недељко Ковачић